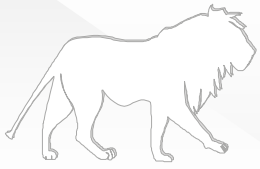

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה זצ"ל

כי כמוך כפרעה ...

הסטרא אחרא נקרא "פרעה", מלשון התגלות, בבחינת "וירא משה את העם כי פרוע הוא כי פרעה וכו' לשמצה בקמיהם", כי הוא מפריע ומגלה לכל הבא לטמא רחמנא לצלן כל הפתחים שבטומאה, בבחינת 'הבא לטמא פותחין לו' יש לו פתחים הרבה. והעיקר הוא במחשבה שבאדם, כי עיקר הבחירה והנסיון הוא במחשבה, כי האדם צריך לחשב רק בתורה ועבודה ויראת שמים, אך תכף כשרוצים לחשב בזה, עומדים כנגדו מחשבות של הסטרא אחרא שרוצים למשכו לשם חס ושלוש. ומי שהוא איש כשר, פונה עורף ואינו מסתכל על המחשבות רעות של הסטרא אחרא כלל, ואזי כל הפתחים שיש שם הם סגורים, מאחר שאינו רוצה לכנס בהם לטמא עצמו, חס ושלוש; אבל תכף כשמתחיל להמשיך אחריהם ובה לטמא, חס ושלוש, אזי תכף פורעין ומגלין את עצמם לפניו ופותחין לו כל הפתחים שיש שם.

ומי שאינו חס על עצמו למהר להמלט משם, אזי נופל ונכנס מפתח לפתח ומפתח לפתח עד שנתעה ונתרחק מהדרך הטוב מאד, כל אחד כפי רחוקו, כפי מה שנמשך אחריהם חס ושלוש, כי גם אחר כך כשמתחיל להמשיך אחריהם חס ושלוש, עדין יש לו בחירה למהר ולהמלט על נפשו. וכל ענין זה, הכל הוא במחשבות שבאדם, כמו שכל אחד יכול להבין בנפשו כשמתחיל לתעות במחשבתו, חס ושלוש, אזי הולך ממחשבה למחשבה ומרעיון לרעיון, עד שבשעה קלה הוא מונח במקום שמונח הרחק מאד מהקדושה, רחמנא לצלן. וכל זה הוא בבחינת הפתחים שבסטרא אחרא, שנתגלו ונפתחו לו על ידי שנמשך אחריהם. ועיקר התגברותם ביותר הוא בשעת התפלה, כמבואר בפנים. והנה מאחר שיש שם פתחים הרבה, אם כן היה יכול בקל לחזור ולצאת ולשוב משם דרך איזה פתח מהפתחים האלו; אך תכף כשנכנס לשם, אזי מחמת גדל החושך שיש שם, על ידי זה אינו רואה ואינו יכול למצוא הפתח לצאת משם.

ועיקר התיקון לזה הוא על ידי אמת, כי על ידי שמושך עצמו אל האמת, ובפרט בשעת התפילה הוא מכריח מחשבתו להמשיכה לתוך התפילה ולדבר דבורי אמת על כל פנים באיזה בחינה שהוא, ואמת הוא אור השם יתברך בעצמו, ועל ידי זה מאיר לו השם יתברך את עיניו לראות ולמצוא איזה פתחים לצאת משם. אך מחמת שהאמת שאצל כל אחד אינו מבורר בשלמות, על כן עיקר התיקון על ידי התקרבות והתקשרות להצדיק האמת, שהוא עצם נקודת האמת לאמתו, והוא יכול להאיר ולהלהיב אור נקודת האמת שיש בכל אחד מישראל, עד שיזכה על ידי זה לצאת מכל מיני חושך, על ידי שמאיר לו האמת לראות הפתחים שיש שם.

וזה בחינת: **ויגש אליו יהודה** וכו', בחינת הגשת והתקרבות ישראל אל הצדיק האמת בחינת יוסף, ומתחננים אליו לקרב אותם ולהוציאם ממה שצריך להוציאם. וזה: **כי כמוך כפרעה**, היינו, כמו שהסטרא אחרא מפריע ומגלה פתחים הרבה לכנוס אל הטומאה להבא לטמא רחמנא לצלן, ועל שם זה נקראים "פרעה" כנ"ל, כמוכך יש כח להצדיק האמת להאיר בכח האמת שלו, עד שיזכה האדם לראות פתחים הרבה איך לצאת מהטומאה והחושך לאור גדול (לקוטי הלכות - הלכות גניבה ה' - אותיות ל לא לד לפי אוצר היראה - מחשבות והרהורים - אות יט).

סיפור

(שיבחי הר"ן, כ"ה)

כלל הדברים - שבכל עניני קדושה ופרישות, הן בתאוות והן במידות והן בענייני יגיעות ועבודות וטרחות ויסורים וכו' בשבילו יתברך, הכל כאשר לכל היה חידוש נפלא ונורא מאד, והיה מופשט מכל התאוות ומכל המידות בתכלית, עד שלא נשאר לו משום תאוה ומידה שום שמץ בעלמא, וזכה למעלה נוראה מאד מאד בתכלית המעלה, ואי אפשר לדבר כלל בעוצם הפלגת מעלתו, כי כל המוסף - גורע.

וכל מה שספרנו עד הנה, אם אמנם כגנות נחשבו כל הספורים הגי'ל לנגדו לפי עוצם מעלתו שזכה אחר-כך, עם כל זה ספרנו כל זה מעניין עבודתו ודרכו בימי ילדותו, למען נדע ונשכיל איך הבחירה חופשית, וכל אדם יוכל לזכות, אם ירצה, למעלה מופלגת מאד, אף-על-פי שנדמה לו, שקשה וכבד עליו העבודה מאד, ואין מניחין אותו לכנס כלל בעבודתו יתברך, כי התאוות והמידות רודפין אחריו מאד, אף-על-פי-כן צריך שיהיה עקשן בעבודתו, ולבלי להסתכל על כל זה, כי בספורים הללו יבין החכם מדעתו איך גם על רבינו הקדוש והנורא, זכר צדיק וקדוש לברכה, עבר גם-כן כל המניעות והכבודות הגי'ל, ועבר בכל זה, ואף-על-פי-כן זכה לשבר הכל, מחמת שרצה באמת בעבודתו יתברך, ובחר בחיים באמת, עד שזכה למה שזכה. ואמר, שאפילו לא היה מזרע האלקי, הבעל-שם-טוב, זכר צדיק וקדוש לברכה, רק אפילו אם היה ממשפחה הירודה שבישראל, היה זוכה גם-כן למה שזכה על-ידי עוצם עבודתו ויגיעתו, שייגע וטרח מאד מאד בעבודתו יתברך.

ארץ ישראל

(אוצר היראה - אות נ"ה)

ירושלים הוא בחינת מלכות דקדושה. ועיקר הגדולה והמלכות הוא בחינת ענוה ושפלות אמת, בבחינת "במקום גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו". וזה שכתוב בירושלים לעתיד: "וראמה וישבה תחתיה", היינו שכל מה שתרום ותתנשא למעלה יותר, אזי "וישבה תחתיה", שתהיה בחינת ענוה ושפלות, שתחזיק עצמה למטה ממדרגתה בבחינת "שבו איש תחתיו" כמבואר בפנים, היינו שכל היושבים בירושלים יזכו לשפלות אמת להחזיק עצמם למטה ממדרגתם. ועל כן היה בירושלים מעוט מחזיק את המרובה, כי מעולם לא אמר אדם צר לי המקום שאלין בירושלים, כל זה מחמת שפלות וביטול, שזה בחינת אין, שעל ידי זה הוא בחינת מעוט מחזיק את המרובה, כי ענוה בחינת אין ואפס הוא בבחינת בלתי גבול ויכול להחזיק הכל. (לקוטי הלכות - הלכות ערלה ה' - אות ג')

רצון וכיסופין

(אוצר היראה - כ"ו)

שורש הנשמה למעלה הוא ממקור הרצון מבחינת רעוא דרעוין [רצון שברצונות] שהוא שורש נשמות ישראל הכלולים במשה רבינו עליו השלום. ועל כן טבע הנשמה תמיד לכסוף ברצון חזק מאד להשם יתברך.

בפרט בבואה לעולם הזה השפל והגשמי הרחוק בתכלית הרחוק ממקום קדושת הנשמה אשר מחמת זה מתגבר כאן בעולם הזה רצון ותשוקת הנשמה ביותר ויותר. ומגדל הפלגת עוצם הרצון החזק שיש להנשמה בעולם הזה לשוב למעלה לשרשה, לא היה אפשר להנשמה שתתקיים בגוף אפילו שעה קלה. על כן למחיה שלח אלקים כל ענייני אכילה ושתייה וכיוצא אשר על ידיהם יכולה הנשמה להתקיים בגוף בזה העולם. כי בכל התאוות שבוה העולם מלובש בהם רצונות עליונים, כי יש בכולם ניצוצות קדושים שהם נמשכין מרצון עליון. ומחמת שהנשמה מוצאת גם בזה העולם רצונות העליונים המלובשים בכל דבר, על כן היא מרוצה קצת להתמהמה בזה העולם כדי להעלות גם אלו הרצונות הנפולין המלובשין בכל עסקי עולם הזה כדי שיתוסף עליה על ידי זה אור הרצון העליון יותר ויותר.

❖ נמצא שבאמת כל הדברים של העולם הזה שיש להאדם רצון ותאוה אליהם הכל הוא לטובה בשביל קיום העולם כנ"ל. אך מחמת שאלו הרצונות מלובשים בדברים גשמיים יש בהם אחיזת הסטרא אחרא שמטה רצון האדם לגשמיות התאוה שבכל דבר שאלו הרצונות הם רצונות דסטרא אחרא שהם בהפך ממש מהרצון דקדושה עד שעל ידי זה יכול חס ושלים לשכח לגמרי בהרצון דקדושה הינו שישכח מלכסוף ולהשתוקק להשם יתברך. על כן צריך האדם להתגבר מאד שלא יפול לתאוה ורצון גשמי חס ושלים אשר על ידי זה יהיה נפגם חס ושלים הרצון דקדושה. רק להסתפק במוטע מאד בכל ענייני העולם הזה. ואפילו מעט המוכרח צריכין להתגבר מאד שיהיה בקדושה ובטהרה באופן שלא יהיה נפגם על ידי זה הרצון דקדושה. רק אדרבא על ידי כל מה שאוכל ושותה וכיוצא יזכה לרצון דקדושה יותר ויותר וכמבואר במקום אחר, שמי שזוכה יכול לקבל בעת האכילה דייקא הארת הרצון (לקוטי הלכות - הלכות ערב ג' - אות ג').

מחשך לאור. ותאיר עינינו במאור תורתך שזוכה לידע ולהבין ולהשכיל את כל דברי תורתך על בורין ואמתתך, ולידע כל דיני ומשפטי התורה וכל דרכי התורה, ולהשתדל בה באורח מישור, עד שזוכה לנטוע אילנא דחיי לעלא דכולא אסותא. ותזכנו בכל שנה ושנה לקים כל המצוות הקדושות הנהוגות בימים הקדושים האלה שהם, הושענה רבא ושמתת תורה. וזוכה לשמח בהם בשמחה רבה וחזרה גדולה ועצומה בתכלית השמחה בשלמות באמת, ולהתקדש בהם בקדושה גדולה, באופן שזוכה לתקן כל התיקונים האלה ויותר מזה בימים הקדושים הנוראים האלו שהם גמר החתימה והתיקון של ראש השנה ויום כיפור.

מכתב

(מספר אבי הנחל - מכתב פ')

✎ ב"ה, ח' ניסן תשכ"ו.
ממך תאיר אור האמת לכל הארץ ותשלם נדריך לה' בחייד. לכבוד לבי ובשרי מר... אשר תפארתו ושבוה הולך וגדול מיום ליום ואומרים אין נבון וחכם כמוהו, על אשר שם אל ליבו וכל חיותו, לבוא למטמון האמת, וכל תאוותו ותשוקתו, להכניס האמת הזה בעולם, שהוא עיקר שלימות הגאולה. ממנו תאיר אור האמת לכל הארץ, וישלם נדריו לה' בחייו.

שש אנוכי על ברכתך הנאמנה ועל אהבת ליבך וגודל חסדך עלי, בהסך שלוש מאות לירות ישראליות, מיום ח' ניסן, תשואות חן חן לך. עיני וליבי בתפילה ובקשה אל אבינו שבשמים נשואות, עד שיחננך ויחיש הצלחתך למעלה, ויצליחך בכל מעשיך וישמור ויציל אותך ואת ביתך מכל מיני חולאים, וירפא אתכם בגוף ובנפש לאורך ימים ושנים טובים ובריאים.

שיחות

(שיחות מר' ישראל אודסר, זצ"ל - ט')

☞ והיה לו [לר' ישראל קרדונר, זצ"ל] התבודדות, והוא ביקש הרבה מהשם יתברך שיאיר במחשבתו ובדעתו מה לעשות, "אם רצון הבורא שאלך לטבריה אני נוסע תכף לטבריה, אני רוצה רק לדעת איך רצון הבורא. אם לא, אם כן; אם לא". אז הוא התפלל כל-כך עד שהשם יתברך האיר עיניו וסייב סיבה, שידע בברור כי רצון הבורא הוא שילך לטבריה.

☞ זה היה ביום רביעי. רבי ישראל קם ביום חמישי בבוקר השכם והלך לבעל-החמורים ושכר חמור לטבריה. הוא היה יכול ללכת ביום ראשון אחרי שבת. לא, מכיוון שהוא ידע בברור שרצון הבורא שילך לטבריה, אז הוא תכף הלך מצפת.

☞ הוריי היו עניים והם היו טוחנים קפה, אבל בזמן המלחמה נגמר הקפה ונשארנו בלי פרנסה. אמא ספרה לבן אחיה, בנימין ברזל, שנשארנו בלי פרנסה והוא הציע לה לאפות לחם. שאלה אותו אמא: "מהיכן אקח קמח?". אז הוא אמר לה: "אני אגיד לסוחר הקמח שיתן לך כמה קמח שאת צריכה!" וכך היה.

☞ התחלנו לאפות ביום ראשון לחם ורבי ישראל בא בשבוע הזה ביום חמישי לטבריה. ורק כשירד מן החמור הוא היה צריך ככר לחם לאכול סעודת לילה, אז הוא פגש את בנימין ברזל וביקש אותו שיראה לו איפה לקנות ככר לחם. בנימין ברזל ידע שהמשפחה שלי התחילה לאפות לחם למכירה, אז הוא הביא את רבי ישראל אלינו...

מערכת: 050-6754970, 050-6741702, 02-5829086
כתובת: ת.ד. 27100 ירושלים 91270
שידוכי מצוה: 050-6870043 (13:00-16:00)
תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון 7-2255-89

עצות

(לקוטי עצות - תלמוד תורה, מ"ט-נ')

☞ על-ידי שמתייגע בתורה עד שזוכה לידע אותה ולהבינה, על-ידי זה הוא מרפא את נפשו ומעלה אותה למקום שורשה, וממתיק כל הדינים, והוא נוטע אילנא דחיי לעילא דכולא אסוותא [עץ חיים העולה על כל הרפואות], גם הוא מקיים ומחדש כל העולמות ומגלה כבודו יתברך בעולם, שזה עיקר התכלית של כל עבודת האדם, כדי שיתגדל כבודו יתברך שמו.

☞ מי שעוסק בתורה ואינו יכול להבין, גם זה טוב מאד. כי כל דיבור ודיבור עולה למעלה והקדוש ברוך הוא שמח בהם, ונעשה מהם בחינת ערבי נחל.

תפילה

(ליקוטי תפילות א', צ"ג)

☞ יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעזרני ותושיעני ברחמיך העצומים, שאזכה מהרה לרפאת את נפשי רפואה שלמה, ולהעלותה למקום שרשה בקדושה ובטהרה גדולה. ותזכני לעסוק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה. ואזכה להתייגע בתורתך הקדושה, עד שאזכה לידע ולהבין אותה על בוריה ואמתתה. ואזכה ללמוד וללמד, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה:

☞ ורחם עלינו והושיענו וזכנו לקדושת הושענה רבא ושמתת תורה שהם בחינת דיבור בלא דעה ודיבור בדעה. שזוכה ללמוד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד. ואפילו בעת ובמקום שאין אנו זוכין להבין דברי תורתך על בורין, נזכה להתייגע ולעסוק ולהגות בהם וללמוד אפילו בלי הבנה. ואתה ברחמיך, תקבל גם את עסק התורה הזה ותשמח בדברי תורתנו אפילו כשהם בלא הבנה. ותיטע מהם אילנין רברבין שחרנין דההוא נחלא הנקראין ערבי נחל. ותעורר רחמיך הגדולים עלינו, ותהיה בעזרנו ותפקח את עיני שכלנו שזוכה לצאת